

Foto: KARL-JOHAN NORÉN

Dioxinutsläppet från Boxholms Skrot & Aluminium AB motsvarar vad som kommer ut från en medelstor sopförbränningsanläggning. Företagets verksamhet bedrivs i det nerlagda martinstålverkets lokaler på bruksområdet i Boxholm

Boxholmsföretag kan tvingas slå igen

7/10 1988

'Större dioxinutsläpp än från Kindas AFA'

BOXHOLM (ÖC)

Boxholm är värre drabbat av dioxinutsläpp än Kisa. Länsstyrelsen har upptäckt utsläpp från Boxholms Skrot & Aluminium AB som är så alarmerande att företaget omedelbart förbjuds att smälta lackerad eller oljebehandlad skrot. Företagets framtid är nu oviss.

— Utsläppen motsvarar vad som kommer ut från en medelstor sopförbränningsanläggning. Gärstadverken i Linköping släpper ut 2 gram dioxin per år. Utsläppet i Boxholm är 0,5–1,0 gram vilket är en större mängd än vad som kommer ut från sopförbränningsanläggningen i Kisa, uppger naturvårdsdirektör Mats Olsson, länsstyrelsen.

Stålverket

I tisdags beslutade länsstyrelsen att vända sig till naturvårdsverket med en begäran

om att få företagets tillstånd omprövat. Samtidigt utfärdades föreläggandet mot företaget.

Koncessionsnämnden för miljöskydd gav 1984 företaget tillstånd att smälta aluminium m m från skrotade bilmotorer. Verksamheten behövs i den byggnad som den nerlagda martinstålverket tidigare funnits i.

— Nu kräver vi att företaget byter ut ugnstrustningen och kompletterar den åtgärden med att skaffa annan reningsutrustning, säger byrådirektör Torgil Slatte, länsstyrelsen, som sedan ett drygt år tillbaka har haft misstankar om dioxinutsläpp på företaget.

'Misstankar besannas'

— Mätningar som gjorts besannar misstankarna. Att utsläppen förekommer beror mycket på den ugnstrustning som finns på företaget. Det rör sig om ganska primitiva kammarugnar som inte klarar av att hålla den optimala tempe-

ratur som behövs för att dioxinet ska förbrännas, konstaterar Torgil Slatte.

Han säger att dioxinfaran inte kunde förutses när företaget beviljades koncessionen 1984. Dioxinproblemet var då inte känt.

Stoftutsläppen har däremot varit kända ända sedan början, och kontrollerats med jämna mellanrum.

— Företaget har alldeles utmärkt reningsutrustning för stoftutsläppen. Mätvärdena är också väldigt fina.

Cancerframkallande

Dioxin är en cancerframkallande, färg- och luktlös klorförening som under vissa betingelser bildas vid smältning av lack — eller oljebehandlat skrot.

När länsstyrelsen våren 1987 fick misstankar om att dioxinutsläpp inte kunde uteslutas vid företaget, som sysselsätter åtta personer, utfärdades ett förbud mot smältning av fluor-

iserande eller klorerande lacker.

Nu går länsstyrelsen ett steg längre och förbjuder smältning av alla typer av skrot som innehåller lack eller som är oljebehandlat.

Framtiden oviss

Jan Knutsson, platschef vid företaget och en av flera delägare, kan i dag inte överblicka konsekvenserna för företaget av länsstyrelsens nya föreläggande.

Han hoppas att företaget ska kunna leva vidare, men vågar inte ha någon bestämd uppfattning på den punkten innan tillfälle getts till samråd med företagets miljökonsult Kjell Edsäl, Linköping.

— Situationen är besvärlig i och med att vi inte får någon som helst omställningstid. Vi har nu ett inköpslager som måste sorteras igenom för att vi ska kunna se vad som får användas och inte, konstaterar Jan Knutsson.

KARL-JOHAN NORÉN